

MARIA

Donchs, ¿veus? sembla una bona dona... fins la he besada al marxar!

MATEU

Oh, sí! tu't devías pensar que se't tiraría á sobre, eh? que en ferían poques de conquistas d'aquesta manera! Be, be: lo que hem de mirar, qu'ella compleixi la paraula; y si no marxa aviat, ... ¿no ho ha dit quan marxaria?

MARIA

Sí; ha dit qu'avuy mateix; que ja ahir ho havia mitj dit al nostre fill...

MATEU

Donchs, si no marxa aviat, serhi ben sovint á sobre porque compleixi la paraula. (*Pausa curta*). Y la seva mare? No ho ha dit si se n'enduya á la cega?

MARIA

Es vritat; no n'ha dit res. Però no la deurá pas deixar, pobra dona!

MATEU

¡Qui sab! aquestas dones no estimen á ningú! Y, á més, no voldrá entrebanchs per entregar-se á la vida, allá hont vagi!

MARIA

¡Y qué dius de la vida, si ara es una bona dona!

MATEU

Sí, refiaten! el bort sempre bordeja. Porque á ne tú t'ha ama-

gat les ungles, ... ¡Haguesis pogut llegir en el seu pensament!

MARIA

No se sab, aixó!

MATEU

Donchs, dona; perquè no li deyes que ja ho volias tú que's casés ab el teu fill, si tant agradosa t'es?

MARIA

Oh, aixó no! Però no's mereix que la tractis aixís!

MATEU

Be, bel ara lo que hem de mirar, que si ella marxa en Llorens no se'ns afecti.

MARIA

Ay, es veritat, qu'ell patirá!

MATEU

El beneyt, més que beneyt! qui li fa estimar á una dona aixís!

MARIA

Sí, però, que vols ferhi!

MATEU

Tot aixó son mals-de-cap per nosaltres: á n'ell sí, qué se li'n dona! No hi veu més enllá dels seus anys....

ESCENA SEXTA

EN MATEU LA MARÍA Y EN LLORENS

Se sent fressa com si algú pujés la escala, y la María va á escoltar.

MATEU

¿Qué puja?

MARIA

Sembla que sí. Calla. (*Se posan ab naturalitat.*)